

4.2.2014

B7-0158/2014

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimo

pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį

dėl padėties Ukrainoje
(2014/2547(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok,
Mairead McGuinness, Jacek Saryusz-Wolski, Laima Liucija Andrikienė,
Roberta Angelilli, Elena Băsescu, Ivo Belet, Jerzy Buzek,
Arnaud Danjean, Mário David, Mariya Gabriel, Michael Gahler,
Andrzej Grzyb, Gunnar Hökmark, Elisabeth Jeggle, Tunne Kelam,
Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis,
Krzysztof Lisek, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Monica Luisa
Macovei, Francisco José Millán Mon, Nadezhda Neynsky,
Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle,
Andrej Plenković, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Jacek Protasiewicz,**

György Schöpflin, Salvador Sedó i Alabart, Bogusław Sonik, Davor Ivo Stier, Inese Vaidere, Paweł Zalewski, Marietta Giannakou
PPE frakcijas vardu

**Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Ukrainoje
(2014/2547(RSP))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl Vilniaus aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatų ir Rytų partnerystės, ypač santykių su Ukraina, ateities¹,
  - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją „Europos kaimynystės politika: siekis stiprinti partnerystę. Europos Parlamento pozicija dėl 2012 m. ataskaitų²,
  - atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl Rusijos daromo spaudimo Rytų partnerystės šalims (Vilniuje vykiančio Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo kontekste)³,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 29 d. vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtą bendrą deklaraciją,
  - atsižvelgdamas į blogėjančią padėtį Ukrainoje, kuri susidarė po Ukrainos prezidento Viktoro Janukovyčiaus sprendimo 2013 m. lapkričio 28–29 d. Vilniuje vykusiame aukščiausiojo lygio susitikime nepasirašyti asociacijos susitarimo, po kurio įvyko gyventojų, pritariančių europietiškam Ukrainos pasirinkimui Euromaidane Kijeve ir kituose miestuose visoje Ukrainoje, masinių demonstracijų protrūkis, kuris po specialiųjų policijos pajėgų „Berkut“ brutalių priemonių virto judėjimu prieš valdžios institucijas,
  - atsižvelgdamas į tai, kad 2014 m. sausio 28 d. atsistatydino ministras pirmininkas M. Azarovas ir jo vyriausybė,
  - kadangi yra nepriimtina tai, koku būdu 2014 m. sausio 29 d. priimtas amnestijos įstatymas aukas pavertė įkaitais, neužtikrinant visuotinio ir besąlygiško visų įkalintų ir sulaikytų asmenų paleidimo,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 28–30 d. *ad hoc* Europos Parlamento delegacijos vizitą į Kijevą, kurio metu įvyko susitikimai su valdžios institucijų ir judėjimo „Euromaidanas“ ir politinės opozicijos atstovais bei Bažnyčios vadovais, taip pat buvo kruopščiai ir nuodugnai aptarta padėtis Ukrainoje,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 28 d. ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimą,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi politinė padėtis Ukrainoje per kelias pastarąsias savaites toliau vis sparčiau blogėjo ir dėl to padaugėjo smurto atvejų;

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0595.

² Priimti tekstai, P7_TA(2013)0446.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0383.

- B. kadangi Ukrainos valdžios institucijos, nepaisydamos tarptautinio spaudimo, protestuotojų atžvilgiu toliau vykdo represijų ir smurto politiką, dėl kurios daugiau kaip 2 000 asmenų buvo sužeista, daug žmonių pagrobta ir bent penki žmonės žuvo;
  - C. kadangi gyventojų sukilimas Ukrainoje išplito į daugumą regionų ir gyventojai perėmė dešimties regionų administravimo institucijų kontrolę;
  - D. kadangi prezidentas V. Janukovyčius, jo administravimo institucijos ir vyriausybė yra atsakingi už žūtis ir sužeidimus prasidėjus judėjimui „Euromaidanas“;
  - E. kadangi prievartinis jėgos vartojimas arba nepaprastosios padėties paskelbimas bus laikomas nusikaltimu ir pagrindinių teisių pažeidimu, lemiančiu griežtas tarptautines pasekmes;
  - F. kadangi ministro pirmininko M. Azarovo ir jo vyriausybės atsistatydinimas yra sveikintinas pirmas žingsnis, tačiau tik esminiai naujos vyriausybės vykdomos politikos pokyčiai bus laikomi įrodymu, kad pasižadama rasti dabartinės krizės sprendimo būdą;
1. džiaugiasi Ukrainos tautos demokratijos dvasia ir gebėjimu atsitiesti po du mėnesius trukusių drąsių protestų, kuriuos malšindamos valdžios institucijos ėmėsi brutalių veiksmų, ir pareiškia, kad yra visiškai solidarūs su šalies gyventojais, taip pat reiškia paramą šalies gyventojų pastangoms siekiant laisvos, demokratiškos, nepriklausomos Ukrainos ir europinės perspektyvos;
  2. griežtai smerkia smurto eskalavimą taikių piliečių, žurnalistų, studentų, pilietinės visuomenės aktyvistų, opozicijos politikų ir dvasininkų atžvilgiu ir nuoširdžiai užjaučia smurto atvejų Ukrainoje aukų šeimas;
  3. pirmiausia reikalauja, kad prezidentas V. Janukovyčius nutrauktų gėdingus specialiųjų policijos pajėgų „Berkut“ ir kitų saugumo pajėgų veiksmus – judėjimo „Euromaidanas“ šalininkų grobimą, bauginimą, kankinimą, mušimą ir žeminimą;
  4. reikalauja iš įkalinimo įstaigų nedelsiant paleisti ir politiniu požiūriu reabilituoti visus Euromaidane protestavusius asmenis ir politinius kalinius, taip pat Juliją Tymošenko;
  5. primena, kad ES yra pasirengusi su Ukraina pasirašyti asociacijos susitarimą ir glaudaus bendradarbiavimo ir visapusišką laisvosios prekybos susitarimą, kai tik bus įveikta politinė krizė ir įvykdyti atitinkami reikalavimai, kuriuos nustatė 2012 m. gruodžio 10 m. Užsienio reikalų taryba ir kuriems 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliucijoje pritarė Parlamentas;
  6. palankiai vertina tai, kad Aukščiausiosios Rados sausio 16 d. absurdiškais procedūromis priimti nedemokratiški ir diskriminaciniai teisės aktai buvo atšaukti sausio 28 d., tačiau primena, kad trys iš šių 12 teisės aktų oficialiai tebegalioja ir jais toliau gali būti pažeidžiamos demokratinės sistemos nuostatos;
  7. džiaugiasi, kad buvo pradėtas prezidento V. Janukovyčiaus ir opozicinio judėjimo „Euromaidanas“ vadovų dialogas, kuris, kaip tikimasi, padės rasti greitą ir taikų krizės sprendimo būdą;

8. mano, kad Ukrainos gyventojai ir tarptautinė bendruomenė patrauks prezidentą V. Janukovyčių atsakomybėn, jei jis nesiliaus naudojęs autoritarinių dabartinės politinės krizės sprendimo metodų ir priemonių;
9. primena, kad Ukraina yra pati visiškai atsakinga už savo likimą, ir pakartoja, kad ES yra pasirengusi prisidėti ieškant dabartinės politinės krizės sprendimo būdo tiek, kiek reikalinga ir laukiama Ukrainos gyventojų, pasitelkiant tarpininkavimą, kuris galėtų panaikinti visiško pasitikėjimo tarp abiejų pusių trūkumą;
10. ragina siekiant apsvarstyti padėtį Ukrainoje skubiai sušaukti JT Saugumo Tarybą;
11. ragina ES institucijas ir valstybes nares imtis neatidėliotinių veiksmų, įskaitant padidintą diplomatinį spaudimą ir asmeninių tikslinių priemonių (kelionių sankcijų, turto ir nuosavybės išaldymo) taikymą visiems Ukrainos pareigūnams, teisės aktų leidėjams ir jų verslo rėmėjams (oligarchams), kurie yra atsakingi už protestuotojams taikomas griežtas priemones ir protestuotojų žūtis;
12. ragina ES, JAV, TVF, Pasaulio banką, ERPB ir EIB toliau rengti ilgalaikį konkrečių finansinės paramos priemonių rinkinį, kuriuo būtų padedama Ukrainai spręsti jos blogėjančios finansinės padėties problemą ir pagal kurį būtų teikiama ekonominė parama, skirta reikalingoms gilioms ir visapusiškoms Ukrainos ekonomikos reformoms įgyvendinti; ragina Ukrainos vyriausybę pasirengti tokioms reformoms;
13. mano, kad, jei bus išpildytos būtinos sąlygos, reikėtų parengti Ukrainai skirtą ilgalaikės paramos priemonių paketą ir pasiūlyti jį patikimai laikinajai vyriausybei, kad būtų galima palengvinti dabartinę su mokėjimais susijusią įtemptą padėtį;
14. mano, kad viena iš svarbių krizės Ukrainoje sprendimo priemonių yra grįžimas prie 2004 m. Konstitucijos, kurią Konstitucinis Teismas neteisėtai panaikino 2010 m., ignoruodamas Ukrainos parlamentą, laikinosios vyriausybės sudarymas ir išankstinių rinkimų surengimas;
15. ragina ES institucijas ir valstybes nares būti atviresnes Ukrainos visuomenės atžvilgiu, visų pirma, greitai sudarant bevizio režimo susitarimą, sustiprinant bendradarbiavimą mokslinių tyrimų srityje, plėtojant jaunimo mainų programas ir didinant teikiamų stipendijų skaičių;
16. mano, kad reikėtų labai sumažinti vizos mokestį jauniems ukrainiečiams;
17. ragina Rusiją susilaikyti nuo kišimosi į Ukrainos vidaus reikalus imantis politinės, ekonominės ir kitokio pobūdžio prievartos ir taip pažeidžiant Helsinkio baigiamąjį aktą ir 1994 m. Budapešto memorandumą dėl Ukrainos saugumo; mano, kad nesugebėjimas padėti rasti smurtu nepagrįstą sprendimą pakenks Sočio olimpinių žaidynių taikos, dialogo ir susitaikymo dvasiai;
18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybėms narėms, Ukrainos prezidentui, Ukrainos vyriausybei, Aukščiausiajai Rada, EURONEST parlamentinei asamblėjai ir Europos Tarybos bei Europos saugumo ir

bendradarbiavimo organizacijos parlamentinėms asamblėjoms.